

50 Aar, altsaa Kapitainerne. Naar det ærede Medlem ved samme Leilighed sagde, at han erkjendte, at der var særlig Grund til at tage Hensyn til Hæren, saa er dette ogsaa tidligere anerkjendt, men paa den anden Side vil jeg gjerne minde om, at der er den særlige Grund, at Hærens Lønningslov, som blev vedtagen 1867, skulde revideres i 1873. Der er ogsaa hvert Aar efter 1873 blevet forelagt en Revisionslov, men Loven er aldrig bleven vedtagen. Det ærede Medlem udtalte ogsaa med Hensyn til Tillæget til de Menige — jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Ret deri, idet jeg opfatter Sagen paa samme Maade — at der ikke er nogen Forbindelse mellem Dyrtidstillæg til Embedsmænd og Lønningsstillæg til de Menige. Men naar det ærede Medlem sagde, at man gav de Menige Tillæg, fordi man i mange, mange Aar havde glemt dem, saa er det urigtigt, thi de Meniges Løn blev fastsat i 1867 samtidig med Lønningen for Officererne, og man satte Lønnen for de Menige den Gang saaledes, at de kunde faae det nødvendige Udkomme; men da man fra alle Sider kom til Erkjendelse af, at deres Lønning var for lille, saa blev man enig om at give Lønningsstillæg. Jeg maa endnu tilføje, at hvad Forhandlingen af Spørgsmaalet om Dyrtidstillæget end kan føre til, saa kan jeg ikke erkjende, at der eksisterer en saadan Forbindelse mellem Dyrtidstillæg til Embedsmænd og Lønningsstillæg til de Menige, at jeg af Hensyn til, at de Herrer ville være tilbøjelige til at være ubillige eller uretfærdige mod Embedsmændene ved at give dem et Tillæg, der er lavere end det, de kunne have Krav paa, skulde lade mig forlede til at gjøre Lønningsstillæget til de Menige mindre. Jeg kan ikke erkjende det forsværligt eller rigtigt at tage en eneste Ore fra de Menige. Derimod maa jeg paa samme Tid forsvare mig med en Udtalelse, der ofte kommer til orde fra de Herrer paa den anden Side, at de nærmest skulle være de Meniges Talsmænd. Vi have samme Betspielse og ere lige saa redebomme dertil, thi vi sidde ikke her for at være Enkeltes Talsmænd, men vi sidde jo her for at varetage Alles Lær.

Solstein-Vedreborg: Til det ærede Medlem vil jeg kun sige, at den Argumentation, det ærede Medlem henter fra, at Lønningsloven for Hæren ikke er bleven revideret, forekommer mig ikke at have nogen Betydning i denne Sag, thi den staar ikke i Forbindelse med Spørgsmaalet om Revisionen af Lønningslovene. Disse maa vi holde helt udenfor. Her er der kun Spørgsmaal om, hvorvidt der skal gives et Dyrtidstillæg til Embedsmændene, og ikke, om Lønningerne i og for sig ere rigtige. Det Sidste vil komme for under Revisionen af Lønningslovene; men her foreligger udelukkende det Spørgsmaal, om der er Grund til at give Dyrtidstillæg. Nu siger jeg,

at dertil er der ingen Grund, fordi der ingen Dyrtid er. Om Lønningerne ere tilstrækkelige, er et Spørgsmaal, vi ville tage for, naar vi komme til Revisionen af Lønningslovene. Naar jeg bad om Ordet, var det iøvrigt ikke saa meget for at gjøre denne Bemærkning, der ikke har stor Betydning for mig, som for at takke det ærede Medlem for hans Erkjendelse af, at der ingen Forbindelse er mellem Dyrtidstillæget til Embedsmændene og Lønningsstillæget til de Menige. Jeg skal ubetrykkelig erkjende, at det er en meget smukkere og rigtigere Betragtning end den, jeg ellers har hørt gjort gjældende fra den Side.

N. P. Jensen: Jeg tror dog, at det maa siges at være berettiget at bringe i Erindring, at Lønningsloven for Hæren blev given i 1867, thi det kan ikke fra nogen Side benægtes, at Forholdene i 1870, da man gav Lønningslovene for Embedsmændene i det Hele, vare saa forandrede, at, havde man i 1870 ogsaa givet Lønningsloven for Hæren, saa havde denne faaet et andet Indhold. Ses der endvidere hen til, at det i Hærens Lov er sagt, at den skal revideres i 1872—73, og at der nu er gaaet syv Aar, uden at der fra nogen Side er gjort noget Skridt for at give Embedsmændene i Hæren den Lønningsforhøielse, som de ubetinget vilde have faaet, hvis Lønningsloven for dem var bleven given i 1870 istedetfor i 1867, saa tror jeg, at det er en Betragtning, man har Lov til at fremdrage ved Behandlingen af dette Spørgsmaal.

Ordføreren (Berg): Jeg skal kun opholde mig ved enkelte af de foreliggende Forslag og af de Udtalelser, der ere faldne derom. Endringsforslaget under Nr. 149 har givet Anledning til forskjellige Udtalelser. Jeg tror at turde lobe saavel det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Gummelshøj), at vi skulle tage Hensyn til de Bemærkninger, de have fremsført. Jeg skal erkjende, at vi aarlig bevilge betydelige Beløb til vore Kunstsamlinger i Kjøbenhavn, — der er opført hertil 80,000 Kr.; det bliver neppe saa meget iaar, men dog hen derimod — medens der til Aarhus Maleri- og Aftøbningsamling paa andet Aar foreslaas bevilget 1,000 Kr. til Indkjøb. Det er et Spørgsmaal, der kan komme under nærmere Overveielse, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt for det Deme, i hvilken man har Samlingerne, den Nytte, som Befolkningen kan drage deraf, at have enkelte Filialer i Provinserne, for at Befolkningen kan have noget lettere Adgang til Samlingerne. Jeg skal erkjende, at de Dplysninger, her foreligge om Aarhus Museumsbygning, angive et privat Tilfud til Bygningen m. m. af 53,000 Kr. foruden Byggegrunden og desuden private Tilfud til Indkjøb af Malerier og Skulpturer til